

2. kötelezze a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalt (védjegyek és formatervezési minták) az eljárás további költségeinek viselésére.

sekor jelentéktelen és az érintett vásárlóközönség szemszögéből nézve távol álló jellemzőkre támaszkodott.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező a megjelölt ítélet elleni fellebbezését egyrészt eljárási hibára, másrészt a közösségi jognak az Elsőfokú Bíróság által történt megsértésére alapítja.

1. A fellebbező szerint az Elsőfokú Bíróság azzal a kérdéssel kapcsolatban, hogy a fellebbező mennyiben képviseltetheti magát egy közreműködő szabadalmi ügyvivővel, hibásan értelmezte a Bíróság alapokmányának 19. cikkét. E rendelkezés alapján – a fellebbező véleménye szerint – „ügyvéd” alatt szabadalmi ügyvivőt is érteni kell, amennyiben a rá irányadó jog lehetővé teszi számára, hogy bíróság előtt valamelyik fél képviseletében eljárjon, és amennyiben a rá irányadó nemzeti jog az illető jogrendszerben számára olyan jogállást biztosít, amely az átruházott jogok és köteleességek alapján az ügyvédével összehasonlítható.

2. Az Elsőfokú Bíróság annak a kérdésnek az elbírálásakor, hogy az elsőfokú eljárásban figyelembe kellett-e venni és mennyiben az amerikai egyesült államokbeli 76/302,601. sz. „ROCKBASS” megjelölésre vonatkozó lajstromkivonatot és a fellebbezőnek újabb érveket és bizonyítási eszközöket tartalmazó írásbeli beadványát, megszegte a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94 módosított tanácsi rendeletnek⁽²⁾ a tényállás hivatalbóli vizsgálatának elvéről szóló 74. cikkét, továbbá hibásan alkalmazta a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) és c) pontját.

3. Az Elsőfokú Bíróság a „ROCKBASS” megjelölés jelentésére és nyelvtani szerkezetére vonatkozó tényeket elferdítette, illetőleg meghamisította. Az Elsőfokú Bíróság nem vette figyelembe, hogy a „ROCKBASS” elnevezés rendkívül sokrétű, és azt sem, hogy erre az elnevezésre számos eltérő nyelvtani összekapcsolási lehetőség alkalmazható. Mivel a Bíróság a tények illetően elferdítését nem indokolta, megsértette a rá vonatkozó indokolási kötelezettséget is.

4. Az Elsőfokú Bíróság a 9. és 18. osztályba tartozó áruk önálló használhatóságára vonatkozólag előadott tényeket a 15. osztályban igényelt árukkal kapcsolatban elferdítette, illetőleg meghamisította, és mivel erre vonatkozólag nem adott követhető indokolást, ezzel is megsértette indokolási kötelezettségét.

5. Az Elsőfokú Bíróság azzal a kérdéssel kapcsolatban, hogy a „ROCKBASS” megjelölés az összes igényelt árura vonatkozólag közvetlen leíró jelleggel bír-e, hibásan alkalmazta a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontját. E tekintetben hibásan az elfogult átlagos szemlélő felfogásával számolt ahelyett, hogy az elfogulatlan átlagos szemlélő felfogását vette volna figyelembe, és az említett kérdés megítélés-

⁽¹⁾ HL C 193., 26. o.

⁽²⁾ HL 1994., L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.

A Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie 2005. június 22-i végzésével a Maciej Brzeziński kontra Direktor Izby Celnej w Warszawie ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-313/05. sz. ügy)

(2005/C 281/10)

(Az eljárás nyelve: lengyel)

A Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie 2005. június 22-i végzésével, amely 2005. augusztus 9-én érkezett a Bíróság Hivatalához, a Maciej Brzeziński kontra Direktor Izby Celnej w Warszawie ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

1) Az EK–Szerződés 25. cikke – amely szerint a tagállamok között tilos bármilyen behozatali vagy kiviteli vám és azzal azonos hatású díj – tiltja-e a tagállamnak a jövedéki adóról szóló, 2004. január 23-i törvény 80. cikkének alkalmazását (Dz. U. 29. sz., 257. alsz., módosításokkal együtt) – amely alapján a jövedéki adó olyan személygépkocsikat terhel, amelyeket a közúti közlekedés szabályai szerint belföldön még nem helyeztek forgalomba – abban az esetben, ha a jövedéki adót minden személygépkocsi megszerzésére kivetik, függetlenül annak első belföldi forgalomba helyezése előtti származási helyétől?

2) Az EK–Szerződés 90. cikkének első bekezdése – amely szerint a tagállamok sem közvetlenül, sem közvetve nem vetnek ki más tagállamok termékeire a hasonló jellegű hazai termékekre közvetlenül vagy közvetve kivetett adónál magasabb belső adót – megengedi-e a tagállamnak azt, hogy más tagállamokból behozott használt gépkocsikra jövedéki adót vessen ki anélkül, hogy ezt az adót kivetné a Lengyelországban már forgalomba helyezett használt gépkocsik értékesítésére abban az esetben, ha a jövedéki adóról szóló lengyel törvény 80. cikkének (1) bekezdése alapján minden, nem belföldön forgalomba helyezett gépkocsit jövedéki adóval sújtanak?

- 3) Az EK-Szerződés 90. cikkének második bekezdése – amely szerint a tagállamok nem vetnek ki más tagállamok termékeire olyan természetű belső adót, amely más termékek közvetett védelmét szolgálhatja – megengedi-e a tagállamnak azt, hogy más tagállamokból behozott használt gépkocsikra jövedéki adót vessen ki a gépkocsi életkora és hengerűrtartalma szerint különböző, a lengyel végrehajtási rendeletben (a jövedéki adó mértékének meghatározásáról szóló, 2004. április 22-i pénzügyminiszeri rendelet 7. §-a – Dz. U. 87. sz., 825. alsz., módosításokkal együtt) meghatározott százalékos érték alapján, ha a használt gépkocsik belföldi értékesítésére kivetett adót az első ottani forgalomba helyezésük előtt ugyanezen képlet alapján számítják ki, és az adó ezt követően befolyásolja az érintett gépkocsi árát annak továbbértékesítésekor?
- 4) Az EK-Szerződés 28. cikke – amely szerint a tagállamok között tilos a behozatalra vonatkozó minden mennyiségi korlátozás és azzal azonos hatású intézkedés – a jövedékiadó-köteles termékekre vonatkozó általános rendelkezésekről és e termékek tartásáról, szállításáról és ellenőrzéséről szóló, 1992. február 25-i 92/12/EGK tanácsi irányelv 3. cikke (3) bekezdése tartalmának egyidejű figyelembevétele mellett – amely szerint a tagállamok adókat vehetnek ki ezen irányelv 3. cikkének (1) bekezdésében felsorolt termékeken kívül más termékekre is, amennyiben ezen adók nem eredményeznek határátlépési formákat a tagállamok közötti kereskedelemben – tiltja-e a tagállamnak a jövedéki adóról szóló lengyel törvény 81. cikkének hatályban tartását, amely alapján azok a személyek, amelyek olyan személygépkocsit szereznek meg a Közösségen belül, amelyet a közúti közlekedés szabályai alapján még nem helyeztek belföldön forgalomba, kötelesek arra, hogy a belföldre történő behozatalt követően a közösségen belüli megszerzés napjától számított 5 napon belül az illetékes vámhivatal vezetőjénél egyszerűsített nyilatkozatot tegyenek?

Az Ufficio del Giuce di Pace di Monselice 2005. július 12-i végzésével a Lidl Italia Srl kontra Comune di Arcole (VR) ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-315/05. sz. ügy)

(2005/C 281/11)

(Az eljárás nyelve: olasz)

Az Ufficio del Giuce di Pace di Monselice 2005. július 12-i végzésével, amely 2005. augusztus 12-én érkezett a Bíróság Hivatalához, a Lidl Italia Srl kontra Comune di Arcole ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

Az Ufficio del Giuce di Pace di Monselice a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

- 1) „Az élelmiszerek címkézésére, kiszerezésére és reklámozására vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló 2000. március 20-i 2000/13/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet⁽¹⁾ annak 1. cikkében foglalt” előre csomagolt élelmiszer „vonatkozásában úgy kell-e értelmezni, hogy az ebben, és különösen az irányelv 2., 3. és 12. cikkében előírt jogi kötelezettségeket úgy kell tekinteni, hogy azok kizárólag az előre csomagolt élelmiszer előállítását terhelik?”
- 2) „Az első kérdésre adott igenlő válasz esetén a 2000/13/EK irányelv 2., 3. és 12. cikke úgy kell-e értelmezni, hogy azok kizárják, hogy egy – a 2000/13/EK irányelv 1. cikke által meghatározott – előre csomagolt termék egy tagállamon belüli székhellyel rendelkező egyszerű forgalmazóját, aki az első tagállamtól eltérő országban székhellyel rendelkező piaci szereplőtől szerzi azt be, felelősnek lehessen tekinteni az állami hatóság által felrótt jogszabálysértésért, amely abban áll, hogy az előre csomagolt élelmiszer címkéjén az előállító által feltüntetett érték (jelen esetben alkoholtartalom) különbözik [a valós értéktől], következésképpen szankcionálható legyen akkor is, ha ő maga (az egyszerű forgalmazó) kizárólag az élelmiszer értékesítését végzi, olyan módon, ahogy azt az előállító átadta?”

⁽¹⁾ HL L 109., 2000. 5. 6., 29. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 5. kötet, 75. o.

A Sozialgericht Köln 2005. augusztus 8-i végzésével a G. Pohl-Boskamp GmbH & Co. KG kontra Gemeinsamer Bundesausschuss, az AOK-Bundesverband KdöR, az IKK-Bundesverband, a Bundesverband der Betriebskrankenkassen, a Bundesverband der landwirtschaftlichen Krankenkassen, a Verband der Angestellten-Krankenkassen e. V., az AEV – Arbeiter-Ersatzkassen-Verband e. V., a Bundesknappschaft, a Seekrankenkasse, és a Németországi Szövetségi Köztársaság részvételével zajló ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-317/05. sz. ügy)

(2005/C 281/12)

(Az eljárás nyelve: német)

A Sozialgericht Köln 2005. augusztus 8-i végzésével, amely 2005. augusztus 17-én érkezett a Bíróság Hivatalához, G. Pohl-Boskamp GmbH & Co. KG kontra Gemeinsamer Bundesausschuss, az AOK-Bundesverband KdöR, az IKK-Bundesverband, a